

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 53 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ SMEs ปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs และรูปแบบการลงทุน กับ ปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่าง (t-test) มีผลสรุปดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง การควบคุมภายใน และต้นทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล และศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนกับการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) และกำหนดคำตอบที่ได้เป็นมาตรวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และข้อเสนอแนะ ให้ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล จำนวน 53 ฉบับ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 30 วัน จากนั้นก็นำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

วิธีการรายงานผล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ SMEs นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs จะวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมและรายด้าน และรูปแบบการลงทุนด้วยตนเอง และแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน และวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลรูปแบบการลงทุน กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน จะวิเคราะห์โดยการทดสอบความแตกต่าง (t-test) ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ SMEs

พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.4 มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.4 มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.4 มีเงินลงทุนเบื้องต้นหรือเริ่มแรก/ทุนจดทะเบียนระหว่าง 1,000,001-บาท 5,000,000 บาท จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.1 มีความสนใจที่จะลงทุนเพิ่ม จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1 มีความสนใจที่จะเลือกลงทุนเพิ่มในประเภทธุรกิจภัตตาคารและร้านอาหาร จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5 และมีการเลือกรูปแบบการลงทุนเพิ่มในอนาคตแบบแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs

พบว่าด้านโครงสร้างองค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ประกอบการในการทำธุรกิจในอดีต ระดับมากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ระดับมากที่สุด จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.6 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับอำนาจการตัดสินใจหลักขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการ ระดับมากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.2 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาของกิจการ ระดับมากที่สุด จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.2 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มี

ผลต่อการระดมทุนเกี่ยวกับที่ผ่านมาผู้ประกอบการมีการจัดการด้านการเงินของธุรกิจระดับมากที่สุด จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.9 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรมีการแบ่งงานกันชัดเจนระดับมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0

ส่วนด้านทรัพยากรพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับชื่อเสียงของผู้ประกอบการ/ ธุรกิจ ระดับมากที่สุดจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับความน่าไว้วางใจของผู้ประกอบการ/ ธุรกิจระดับมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับการยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินธุรกิจระดับมากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการรักษาเครดิตทางการค้า ระดับมากที่สุด จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลทางธุรกิจของผู้ประกอบการ ระดับมากที่สุด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ระดับมากที่สุด จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.3 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับบุคลากรมีความตั้งใจในการให้บริการกับลูกค้า ระดับมากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการมีจุดเด่นที่แตกต่างกับคู่แข่ง ระดับมากที่สุด จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.9 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับระยะเวลาในการถือครองเงินทุน ระดับมากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.7 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับมีโอกาสในการขยายธุรกิจในอนาคตระดับมากที่สุด จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.5

ส่วนด้านความเสี่ยงพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีการเตรียมการจัดการด้านความเสี่ยง ระดับมากที่สุด จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.6 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ระดับมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับมีการพิจารณาถึงศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ระดับมากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับภาวะแนวโน้มด้านการตลาดของธุรกิจที่ประกอบการอยู่ ระดับมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.0 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อ

การระดมทุนที่เกี่ยวกับธุรกิจได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ระดับน้อย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.4

ส่วนด้านการควบคุมภายในพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมาย/พันธกิจ ระดับมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีการวางแผนในการดำเนินธุรกิจชัดเจน ระดับมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับมีแผนสำรองในการควบคุมภายในที่ดี ระดับมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.1 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายนั้น ๆ ระดับมากที่สุด จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.3 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาของธุรกิจ ระดับมากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีการปรับตัวกับการตลาดและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ระดับมากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.7

และด้านต้นทุนพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการมีการจัดซื้อวัตถุดิบหลายแหล่ง ระดับมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.2 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับสัดส่วนของจำนวนเงินลงทุนเพิ่ม ระดับมากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนทุน ระดับมากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.7 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน ระดับมากที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.3 และส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการระดมทุนที่เกี่ยวกับจำนวนผู้เข้าร่วมระดมทุน ระดับมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในภาพรวมและรายด้าน

พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนโดยรวมทั้ง 5 ด้าน แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนในแต่ละด้าน การควบคุมภายในมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนที่เกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง และต้นทุนมีภาพรวมอยู่ในระดับมากเท่านั้น ซึ่งสามารถสรุปผลในแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

ด้านการควบคุมภายใน พบว่าระดับการตัดสินใจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การกำหนดเป้าหมาย/ พันธกิจ

ด้านโครงสร้างองค์กร พบว่าระดับการตัดสินใจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ประกอบการมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ด้านทรัพยากร พบว่าระดับการตัดสินใจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก คือ ชื่อเสียงของผู้ประกอบการ/ ธุรกิจ

ด้านความเสี่ยง พบว่าระดับการตัดสินใจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ประกอบการมีการเตรียมการจัดการด้านความเสี่ยง

ด้านต้นทุน พบว่าระดับการตัดสินใจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก คือ ผลตอบแทนจากการลงทุน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการลงทุนแบบลงทุนด้วยตนเอง และแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล

พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเลมีรูปแบบการลงทุนด้วยตนเอง และแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนมีระดับการตัดสินใจที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีรูปแบบการลงทุนด้วยตนเองและแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนมีระดับการตัดสินใจในการระดมทุน คือ ปัจจัยด้านการควบคุมภายใน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง ของรูปแบบการลงทุน กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ด้าน โครงสร้างองค์กรของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง และคะแนน โครงสร้างองค์กรของผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้าน โครงสร้างองค์กรของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง แตกต่างกับ ผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน

ด้านทรัพยากรของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง และคะแนนด้านทรัพยากรของผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้านทรัพยากรของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง แตกต่างกับ ผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน

ด้านความเสี่ยงของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง มี และคะแนนด้านความเสี่ยงของผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้านความเสี่ยงของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง แตกต่างกับ ผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน

ด้านการควบคุมภายในของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง และคะแนนด้านการควบคุมภายในของผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้านการควบคุมภายในของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง แตกต่างกับ ผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน

ด้านต้นทุนของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง และคะแนนด้านต้นทุนของผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน พบว่า ค่าเฉลี่ยในด้านต้นทุนของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยตนเอง แตกต่างกับ ผู้ประกอบการที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุน

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีผลต่อโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง การควบคุมภายใน และต้นทุนนั้น ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับทุกด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุนของผู้ประกอบการที่ลงทุนด้วยเงินทุนของตนเอง หรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนในด้านการควบคุมภายใน และจะต้องศึกษาทุก ๆ ด้านก่อนตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเพื่อความเป็นเลิศ สอดคล้องกับ สมยศ นาวิการ (2538) และสุพาณี สฤษฏ์วานิช (2547) รวมทั้ง เสน่ห์ จัยโค (2545) แนวคิดแบบจำลอง 7-S และองค์การบริหารสู่ความเป็นเลิศ ที่ให้ความสำคัญของการจัดองค์กรที่มีการวางแผนในการดำเนินธุรกิจ การกำหนดเป้าหมาย/ พันธกิจ การควบคุมภายในองค์กรที่ีรวมทั้งมีแผนสำรองในการควบคุมภายใน และมีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหา รวมทั้งสอดคล้องกับ จันทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ (2545) ให้ความสำคัญของการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการว่า หมายถึงการศึกษาเพื่อต้องการทราบผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามโครงการนั้น โดยพิจารณาจากการศึกษาด้านการตลาด วิศวกรรม และการเงินของโครงการเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะลงทุนในโครงการนั้น ๆ และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2536) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการลงทุนตามโครงการลงทุน เพราะเป็นขั้นตอนที่จะต้องวิเคราะห์ให้ได้คำตอบว่า ควรจะลงทุนตามโครงการนั้น ๆ หรือไม่ โดยในการวิเคราะห์จะแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน คือด้านการตลาด ด้านเทคนิค ด้านการจัดการ และ ด้านการเงิน

ซึ่งระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน ด้านโครงสร้างองค์กรนั้น ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร มีระดับการตัดสินใจโดยเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีอยู่ในตัว ผู้ประกอบการจะสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ได้กล่าวถึงความสามารถของบุคลากรที่ให้บริการต้องมีความชำนาญและมีความรู้ความสามารถในงาน

ส่วนระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน ด้านทรัพยากร ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร มีระดับการตัดสินใจโดยเน้นชื่อเสียงของผู้ประกอบการ/ ธุรกิจ ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะชื่อเสียงเปรียบเสมือนภาพลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ได้กล่าวถึงการวางแผนการตลาด การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ การสร้างความแตกต่างทางการแข่งขันที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ ซึ่งถูกค่าสามารถจดจำสัญลักษณ์ ยี่ห้อ ตราสินค้าและชื่อเสียงของบริษัทหรือผู้ประกอบการ

ส่วนระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน ด้านความเสี่ยงผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร มีระดับการตัดสินใจโดยเน้นการเตรียมการจัดการด้านความเสี่ยง ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะการเตรียมการจัดการด้านความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานซึ่งสอดคล้องกับ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ได้กล่าวถึงการบริหารที่ขาดการวางแผนล่วงหน้าในเรื่องเงินทุน ที่ไม่ได้วางแผนอย่างรัดกุม อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงและ ผู้ประกอบการจะประสบปัญหาการหมุนเวียนทางการเงินจนทำให้ธุรกิจประสบความล้มเหลวได้

ส่วนระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน ด้านการควบคุมภายใน ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร มีระดับการตัดสินใจโดยเน้นการกำหนดเป้าหมาย/ พันธกิจ ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะธุรกิจจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อดำเนินไปตามเป้าหมาย/ พันธกิจที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยศ สันติวงษ์ (2536) ที่ได้วิเคราะห์ด้านการจัดการ เพื่อกำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดรูปแบบการบริหารและการดำเนินการ เป็นต้น

ส่วนระดับการตัดสินใจที่มีผลต่อการตัดสินใจในการระดมทุน ด้านต้นทุน ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร มีระดับการตัดสินใจโดยเน้นผลตอบแทนจากการลงทุน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นหัวใจสำคัญในการประกอบธุรกิจ โดยพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนว่าคุ้มค่าในการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยศ สันติวงษ์ (2536) ที่ได้วิเคราะห์ด้านการเงิน เช่นระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) และ จันทนา จันทโรและศิริจันทร์ ทองประเสริฐ (2545) ให้ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ โดยพิจารณาจากการศึกษาทางการเงินของโครงการเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจของผู้ที่คิดจะลงทุนในโครงการนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจในการระดมทุนไม่ว่าผู้ประกอบการ SMEs ประเภท ภัตตาคารและร้านอาหารทะเล จะมีรูปแบบการลงทุนโดยอาศัยเงินทุนตนเอง หรือ จะแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนนั้น เห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีรูปแบบการลงทุนโดยอาศัยเงินทุนตนเอง หรือ จะแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน มีระดับการตัดสินใจที่แตกต่างกันทุก ๆ ด้าน ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs เน้นให้ความสำคัญกับด้านการควบคุมภายใน และโครงสร้างองค์กร ตามลำดับ เนื่องจากการดำเนินธุรกิจประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ควรมีการกำหนดเป้าหมาย / พันธกิจ รวมทั้งการวางแผนในการดำเนินธุรกิจที่ชัดเจน มีแผนสำรองในการควบคุมภายในเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ และมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มากระทบอาจจะเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ โดยผู้ประกอบการ SMEs ควรนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปรับตัวให้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น มีการควบคุมต้นทุนวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับที่ธุรกิจพอรับได้ และผู้ประกอบการ SMEs ยังให้ความสำคัญกับประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อีกทั้งอำนาจในการบริหารและตัดสินใจหลักควรขึ้นอยู่กับผู้บริหาร/ เจ้าของ ที่มีการเตรียมพร้อมในการเผชิญปัญหาและมีการบริหารจัดการด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพและมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่มีการแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน

ส่วนระดับการตัดสินใจด้านอื่น ๆ เช่น ทรัพยากร ต้นทุน และความเสี่ยงจะมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ณ ขณะนั้นที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการ SMEs ว่าควรจะมีรูปแบบการลงทุนโดยอาศัยเงินทุนตนเอง หรือ จะแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน ควรเล็งเห็นระดับการตัดสินใจถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน แต่แนวทางในการระดมทุน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มลงทุนด้วยตนเอง หรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน ในประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ผู้ประกอบการ SMEs ควรจะศึกษาข้อมูลที่เป็นปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีผลต่อโครงสร้างองค์กร ด้านทรัพยากร ด้านความเสี่ยงด้านการควบคุมภายใน และด้านต้นทุน และนำผลการศึกษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs ในการตัดสินใจที่จะระดมทุนด้วยตนเองหรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและนำไปสร้างโอกาสในการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินธุรกิจ และผู้ประกอบการ SMEs ควรจะศึกษาแนวทางการดำเนินธุรกิจควบคู่ไปด้วย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและสร้างภาพลักษณ์เพื่อความยั่งยืนในธุรกิจ และเพื่อประกอบการเขียนแผนธุรกิจต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีผลต่อปัจจัยด้านการตัดสินใจในร้านอาหารประเภทอื่น ๆ เช่น ร้านอาหารไทย ร้านอาหารอีสาน ร้านอาหารเวียดนาม หรือร้านอาหารต่างชาติ เพื่อให้ทราบทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีผลต่อปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุน
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษากลยุทธ์การจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า ประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อให้ทราบถึงกลยุทธ์การจัดการของประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล
3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มจำนวนตัวอย่างในการทำวิจัย โดยอาจจะเป็นในจังหวัดชลบุรี ในภาคตะวันออก หรือในประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงมากที่สุด